

Magistri Durandi de sancto Portiano

- Actus infidelium videtur quo dāmodo dici boni. 128.1.^A
 Actus id in genere moris simul non pōt esse boni & malus. 127.2.^B
 Actus pōt ordinari in charitate & non ordinari nō semper est malus
 in habere charitatem. 128.1.^A
 Actus est oculos q̄d ordinatur ad finē ad quē dī ordinari. 127.3.^B
 Actus voluntatis sunt duplices. 128.1.^B
 Actus exterior & interior nō sunt diversa peccata. 128.1.^B
 Actus exterior & interior sunt boni eadēm bonitate denominatione
 explicata qui est in actu interior. ibidem. L
 Actus exterior est obiectum actus interioris.
 Et dictum bonus vel malus extrinfuscatur. ibidem.
 Actus exterior non addit bonitatem neq̄ malitiam actu interiori quo
 ad numerum. ibidem.
 Actus interior pōt dici ē sine exteriori: vel ei co duplice. 128.2.^D
 Actus imperfectus sine exteriori h̄z malitia licet non minorē si non
 est vel maiorem si est. ibidem. D
 Actus deducti a voluntatibus equalibus dato quod una exeat in opus
 extrinfuscatur: non alia sunt que mali. ibidem. E
 Actus aliqui sunt exteriori qui non possunt remittere actum volu-
 tatis. ibidem. E
 Actus interior & exterior conficitur prohibentur eodem precepto sed
 actus interior prorumpens in exteriorē: & interior nō prorūpens
 diuersi prohibent preceptis. ibidem. F
 Et sunt vnum peccatum. 128.1.^B
 Actus exterior & interior: quibus sunt vnum meritum. 129.2.
 Actus exterior & interior coniuncti remunerantur vna remuneratio-
 ne. folio 128.4.^A
 Actus interior solus non est causa meriti condigni hos ad homine-
 folio 129.2.
 Actus appositus utrapielle non est peccatum mortale. 129.4.^B
 Actus peccati includit actum & defectum debite rectitudinis. 131.2.^C
 Actus a quo intendatur. 161.1.b.3
 Et folio 161.4.^A
 Actus procedentes ab habitibus naturalibus & supernaturabilis ali-
 ter ordinatur ad beatitudinem naturalē & supernaturālē. 62.4.^J
 Actus scientiā an certior: acti fidei triclerice responderetur. 163.2.
 D. M. Q. et sequenti. A
 Actus meritorius duo requiriunt. 165.1.^J
 Actum fidei posse esse cum actu visionis in nullo est contra scripturā
 sacram. 172.2. f. sed non sicut simul. 172.3.
 Actus quomodo importat imperfectionem. 172.2.5.^B
 Actus in quo reperitur magis & minus perfectum dicit imperfectione-
 rem scđm gradum. 167.4.^D et seq. 3.k
 Actus quo concurrens ab generatione habitus virtutis. 174.2.^A
 Actus virtutis gratia distinguitur duplicitate. ibi.3
 Actus vniuersus non pōt valere alteri ad iustificationem nisi per modū
 meriti vel suffragii. 183.2.^B
 Actio sacramentalis non est determinata ad certam materialē: sed lo-
 lam ad materiam presentem. 206.3.^B
 Actus virtutis duplicitate accipitur. 211.2.
 Actus voluntatis elicit: imperatus. 239.3.^B
 Actus matrimonij factū propter virtudā soñationem proximō nō
 est peccatum. 241.4.^C
 Actus intelligendi diuinam essentiā perfectiores cōmunicabit deuo-
 vni & alteri. 269.1.^E
 Adam fuit creatus in gratia & in virili estate. 91.1.3. et 102.2.^L
 Adam erat immortalis per gratiam. 104.3.^E
 Poterat mox immortale tñ fuisse coniuncti ex sacra scriptura. ibidem.
 Adam in statu innocenci erat trāfrendus ad gloriam. ibi.3
 Appetit usc̄e deus. 107.2.5. f. Idq̄ in sc̄ieria. ibidem. 3. Dubit
 de creatura cognitionem non claram. 108.2.^B
 Adam ex gratia speciali potuit clare deum videre: & secundum aliquos
 quando deus misit in eum soporem ita fecit. ibi.3
 Adam videt deū per speciem secundum cōm̄: cuius visio erat me-
 dia inter clara & enigmatica scđm aliquos: quō opinio reprobat.
 folio 108.2.^C
 Adam in primo statu videt eodem genere rationis: quo videtūs licet
 perfectius. ibi.3.^A
 Adam tñ solus peccasset: adhuc totum genus humānū fuisse infecti.
 folio 116.3.^C
 Adam & Cain interrogati a deo peccatum non recognoscētes virtu-
 perantur. 221.1.^M
 Adam & Eva si superuerent non haberent cum quibus possent con-
 trahere. 230.3.
 Administrans sacramenta si pōt labore aliud accipiat est similitudine
 non tñ pōt sufficiētione sua. 235.4.^H
 Adoptio humana & divina secundum aliquid conuenient: & secundum
 aliquid differunt. 148.2.^H
 Adoptio humana b̄ tria importat.
 Adoptare conuenient triunitati secundi tres conditiones. ibi.3
 Adoptare cōuenient patr̄ & actou: filio v̄ exemplari. et scđm ut impinge-
 ti perfectionem. ibi.3
 Adoptare nō cōuenient deo scđm tres conditiones ultimas. ibi.3
 Adoptari est solus creature intellectus. ibi.3
 Adoptio est in diuinis ad cōmunicātiū similitudinem & participa-
 tionem filiationis naturalis. ibi.3
 Adoptio cōuenient singulis personis trinitatis secundum aliquā ap-
 propriationem. ibi.3
 Adoptionis due sunt species. 252.4.^B
 Adoptio est ex parte persone in filio vel nepote legitima assumptio.
 folio codem. 3
- Adoptio & arrogatio differunt in quatuor. ibi.3
 Adoptio arrogatio solū fit p̄ illa q̄ pōt carnaliter generare. 252.4.^H
 Adoptato vel arrogato ad munus debet esse. pl. annos: 2. debet esse
 sui iuris. ibidem.
 Adoptio quomodo impedit matrimonio in quo gradu. 253.1.^J
 Adoratio imaginis an sit latraria: vel quis honor op̄.cōtis improbadetur &
 glossatur. 147.4.2. M. R.
 Adoratio hyperdulie debetur humanitati Christi scđm se p̄cile cor-
 siderate. Elide consilium super hoc. 147.2.^C
 Adulitus nō potest cognoscere quod sit primum suis peccatis. 36.2.^B
 Adulitus tenet habere habitus fidei per quē exit in acti. 165.3.^F
 Adulti venientes ad baptismum debent habere voluntatem propriam
 sufficiēti. 193.4.^D
 Adulitus nullo modo debet suscipere baptismū simoniacē. 195.1.^B
 Adulteriis & furtis sunt circa de se appetibiliā: ideo prohibetur dupli-
 ce peccato: alia vero non. ibidem.
 Adulterium deprehēsam permittit lex: a viro occidit: nō tanq̄ lictum.
 folio 179.4.^B
 Aer non dicitur coloratus ratione speciei coloris. 100.1.^B
 Aer non dicitur lucens licet habeat lumen. ibidem.
 Aer sub linea equinoctiali est multum subtilius quare mixtus acre in-
 corporatur. 103.1.3
 Aer ibi in insimilatus potest dici gladius flāmeus. ibidem.
 Aer non er ibi habitatus scđm aliquos: quō opinio pbatur. 103.2.^X
 Amoris quid sit. 150.1.
 Amoris antiquitas fuerunt tria genera. 251.2.
 Amoris genūs & tertii nō impedit matrimonium. ibi.3
 Amoris primi genūs vñq̄ ad quartū impedit matrimonium. ibi.3
 Amoris est effectus matrimonij nō impedit matrimonium con-
 trahendum. ibidem. E
 Agent modus ex esse habet determinati. 60.3.^C
 Agens liberum nobilitas est naturali. 59.2.^B
 Agens p̄stitutio sibi finē agit per intellectū & voluntatem. ibi.3
 Agens primum non potest agere per accidens: aut propter finem sibi
 ab alio potest. ibidem. Q
 Agens p̄ intellectū si distincta produc ea distincte agnoscat. 59.4.^K
 Agens proprie p̄ passo alia sufficiat sine approximatione ipsius
 agentis ad hoc quod agens agat. 73.4.^H
 Agens ante p̄ agere potest duo requirit. ibidem.
 Agens an immediatius agat per illud per quod magis affimatur
 effectui. 74.1.^J
 Agens creatum nō precedere duratione suum effectum sufficit proba-
 re quod agit ex necessitate nature. 81.4.^N
 Agens instrumentale diuinctum specialiter ut securis nō pōt crea-
 re per aliquam potentiam. 84.1.^E
 Agens totam rē de virtutaliter cōstincere oē illud q̄d pdciuit. 83.4.^C
 Agens contra conscientiam erroneam peccat: quia agit aliquid quod
 credere est deinde diuum p̄ceptū aut debitum fieri. ibidem. D
 Agens contra conscientiam dicentem esse licitum et non debitum
 semper peccat. ibi.3
 Agens conformiter ad conscientiā erroneā nō agit contra p̄ceptum
 scđm opinionem: fed scđm factum. 126.2.^A
 Agens ordō correspōdit finitu ordini. 84.3.^B
 Agens vna actione pdciuit vna ex plurib⁹ plura. 88.2.^F
 Agens contra conscientiam agit sicut p̄siciens merces in
 mare. 125.4.^G
 Agentum diuersorū in eōdē subiecto sequitur eadē actio. 191.1.^J
 Agens potest aliquid duplicitate transmutare. 152.2.^D
 Agentia vniuoca faciūt sibi simile non autem in equinoctiali agenti-
 bus per artem. 197.4.^E
 Agentis naturale nullam virtutem habet super formam separatā a ma-
 teria. 253.3.^L
 Agentis naturale nullam virtutem habet ad vniendum formam mate-
 ries folius deus. ibidem. L
 Agentis naturale non potest rem corruptam candem numero reparare
 contra aliquos. 253.4.^E.L. ibi.3
 Agentis unitas nō semper sufficit ad identitatem effectus sicut nec
 dueritas. 254.1.^K
 Agere volum in re p̄ presentem an sit imperfectionis. 63.1.^B
 Agere ex necessitate nature multiplicitate p̄t intelligi. 72.1.^J
 Agere ex necessitate iustitiae multiplicitate p̄t intelligi. ibi.3
 Agere nullo p̄ supponito ex parte faci p̄t communicari creaturæ
 licet non ex parte agentis. 83.4.^G
 Agere creatūa agere per artem supponit aliquid productū. ibidem. S
 Agere univormiter semper est cōditio agentis naturalis. 77.1.^A
 Agere cōuenient deū & creature. 76.4.^M
 Aliquid agere per alium potest duplicitate intelligi. 101.3.^A
 Aliquid conuertitur cōtēte duplicitate. 20.2.^D
 Aggregati ex deo & bonis creatiis an sit meli solo deo. 73.2.5. L. M
 Agilitas corporis beatior probabile est effe p̄ ablatione grauitatis
 a corporibus. 260.2.^K
 Agilitas quā habilitate dicat in corpore. ibi.3
 Alimentum est necessarium ad tria. 104.4.^P
 Alimentum cōsecundum aliquos nō cōueritur in naturā alii: vel scđm
 ueritātē nō pure: q̄d rēnes adducuntur: et opinio reprobat. 17.2.5.^B
 Aliud dicit inſerēta subſtitutā: & alterū il accidentale. 143.2.^F
 Alteratōis corporis inferior duplicitate respicit quātitatē. 88.1.^J
 Alteratōis inā literabili est cā alterationis. 101.1.^B
 Amat quis plus proximū q̄d se famosū sui in amore proximi inclu-
 naturaliter non. 169.4.^F
 Amicitia ciuitis stat cū expectatione mercedis. 170.1.^B
 Amicitia